

Erhvervsliv, at Arbejdsløsheden er knyttet, og det forekommer mig da, at netop da denne Form medfører Arbejdsløshed, bør det ogsaa være den, der bidrager til de Udgifter, som er en Følge af Arbejdsløsheden“. Der er altsaa ikke Tale om et Skel mellem dem, der beskæftiger 3 Arbejdere, og dem, der beskæftiger flere Arbejdere. Jeg skal endvidere citere: „Det, der foregaar, er, at Stordriften i en økonomisk god Tid suger Arbejdskraften fra vort Land til sig, fordi den kan give en højere Løn, end Folk kan tjene ved at arbejde for sig selv, ude i det private Erhverv, ude i Smaadriften“. Det vil heraf klart og tydeligt fremgaa, at der er Tale om Skel mellem dem, der arbejder for sig selv, og dem, der arbejder for Løn. Saa talte jeg om Stordriften og Smaadriften; og her mener jeg, at Regeringsforlaget lægger netop den væsentlige Del af Udgifterne over paa Stordriften og fritager Smaadriften, hvor Folk arbejder for sig selv. Jeg har fastholdt, at der her er Tale om en Driftsudgift, der er knyttet til Løn-arbejderformen. Men jeg har ikke dermed draget det Skel, som det ærede Medlem og hans Parti vil drage, mellem dem, der beskæftiger 3, og dem, der beskæftiger 4 Arbejdere. Det er ganske uberettiget at tage mine Udtalelser til Indtægt for et saadant Standpunkt.

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 1 1/2.

Mødet udsat Kl. 12²⁰.

Mødet genoptoges Kl. 1³⁰.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal ikke i min Omtale af de til Lovforslaget stillede Ændringsforslag søge at høre mig op til de Højder, som de to ærede Ordførere for Oppositionspartierne nu og da befandt sig oppe paa under denne Forhandling. Jeg maa beklage, at Forhandlingerne i Udvalget ikke har ført til et Resultat, som mere er præget af en enig Opfattelse end den, der er kommet til Orde gennem de stillede Ændringsforslag; men jeg skal fuldt ud anerkende, at man fra alle Sider er gaaet til Behandlingen af den hele Sag paa et

Realitetsgrundlag, og skal ikke i øvrigt undersøge, hvor Skylden ligger for, at man ikke er naaet videre, end Tilfældet er. Naar det imidlertid paastaas, at det er Venstres og min doktrinære Stilling, som er Skyld i, at Enighed ikke har kunnet naas, maa jeg dog hævde, at de Partier, som overfor Lovforslaget har stillet sig paa de doktrinære Standpunkter, er de to Oppositionspartier, som for det første urokkeligt har hævdet, at man ikke vil bort fra hele det Administrationssystem, som hidtil har været praktiseret indenfor Arbejdsanvisnings- og Arbejdsløshedskasseomraadet, og som bestemt har hævdet, at man ved Nødhjælpsarbejdernes Iværksættelse skal fastholde de Tarifoverenskomster, som er indgaaet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, som altsaa er gældende paa det private Arbejdsmarked. Det er i første Række paa disse to Punkter, Oppositionspartierne har mødt Lovforslaget med ubetinget og absolut Modstand, og det er der, Skylden maa søges for det forholdsvis pauvre Resultat, der er kommet ud af de omfattende Udvalgsforhandlinger, som i øvrigt er blevet fremmet med stor Energi fra alle Sider indenfor Udvalget, en Arbejdsvillighed, for hvilken jeg maa takke.

Jeg skal først omtale de Ændringsforslag, som er stillet fra Mindretallets Side, og jeg vil da straks sige, at i det Ændringsforslag, som er stillet af Socialdemokratiet som dets principale Forslag, kan jeg ikke se Udtryk for nogen Villie til en Overenskomst, og jeg kan ikke heller se, at dette Forslag kunde være Basis for en Realitetsforhandling om Sagen. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen havede sig i Omtalen af den hele Sag og ikke mindst i Tilknytning til dette Ændringsforslag Nr. 1 op til at bringe Udtryk i Anvendelse, som allerede er paatalt af den højtærede Formand, og hvortil jeg heller ikke kan finde nogen som helst virkelig Grund i de foreliggende Omstændigheder; men det er vel saaledes i denne Sag, som det hyppigt er, at jo svagere den Argumentation er, som man kan bringe i Anvendelse, des stærkere bliver de Udtryk, man bruger. Naar det ærede Medlem stillede sig saaledes, som han gjorde i Dag, er det formentlig Udtryk for, at det Instrument, som han selv under første Behandling erklærede ganske at savne Evne til at anvende, er blevet trykket ham i Haanden; og jeg vil da efter det ærede Medlems Præstation her i Dag sige, at hans Beskedenhed ved første Behandling med Hensyn til Evnen til at traktere dette Instrument slet ikke svarede til, hvad han i Dag har vist at formaa.